

РЕШЕНИЕ № 51
гр. Перник, 19.04.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и втори март две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 55 по описа за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. във връзка с чл. 107 и чл. 144, ал. 2 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 от Закон за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на ЕТ „Т.Д.“ - ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр.Перник, ул.***** бл.**, вх.***, ет.*, ап.№ ***, срещу Акт за установяване на задължение по декларация № 200 от 22.10.2009 г., издаден от С. В. А. и Г. Д. Й. - главни експерти в отдел „Местни данъци и такси“ при Община Перник, потвърден с решение на директора на дирекция „Местни приходи“ при Община Перник, което решение е обективизирано в писмо изх.№ 10/ММО-54-1 от 02.02.2010 г.

В жалбата се поддържа, че оспорваният акт е незаконосъобразен и нищожен. Изложени са също така аргументи за изтекла давност и нарушение на материалния закон. Претендира се присъждането на разноски по делото.

Ответникът - директор дирекция „Местни приходи“ при Община Перник, лично и чрез упълномощения процесуален представител изразяват становище за неоснователност на жалбата. Поддържа се, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, както и че е налице спиране на давността.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на оспорването, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка служебна проверка законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено следното:

По силата на сключен на 17.05.1999 г. договор с община Перник жалбоподателят заедно с друго търговско дружество - СД „*****“, съвместно са концесионери за извършване на търговска дейност върху 312 кв.м. търговска площ на „Мост-Базар“ върху река Струма в гр.Перник. Срокът на концесията е 15 години. Обектът е въведен в експлоатация на 15.10.2001 г., когато е издадено разрешението за ползване от ДНСК - София. На 21.11.2007 г. жалбоподателят е подал декларация по чл.17 ЗМДТ, с вх.№ 436/2007 г. След извършена проверка главните експерти в отдел „МДТ“ при Община Перник С. В. А. и Г. Д. Й издават на основание чл.107, ал.3 ДОПК обжалвания Акт за установяване на задължение по декларация № 200 от 22.10.2009 г., с който са установени задължения за данък недвижими имоти на жалбоподателя за периода 01.01.2002 г. - 31.12.2008 г. Актът е обжалван пред директора на дирекция „Местни

приходи" при Община Перник, който с решение от 02.02.2010 г. потвърждава обжалвания акт.Недоволен от това решение е останал едноличният търговец "Т.Д.", който чрез пълномощника си адв.В.Х. от САК обжалва издадения Акт за установяване на задължение по декларация и потвърждаващото го решение на директора на дирекция „Местни приходи" при Община Перник пред Административен съд-Перник.

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима.Разгледана по същество същата е частично основателна.

За периода 01.01.2002 г. - 31.12.2005 г. е действала разпоредбата на чл.4,ал.1 от ЗМДТ в редакцията си съгласно изменението на закона, обнародвано в ДВ бр.109/18.12.2001 г., които изменения влизат в сила от 01.01.2002 г. - „Местните данъци се събират от органите на данъчната администрация".Следователно за този период определянето и събирането на данъка върху недвижимите имоти е било в изключителна компетентност на данъчната администрация. Едва с измененията на чл.4,ал.1 ЗМДТ /ДВ, бр.106 /2004г. и бр.100/2005 г., в сила от 01.01.2006 г./ установяването,обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, начиная от 01.01.2006 г. Безспорно е, че оспореният акт в частта му за периода 01.01.2002 г. - 31.12.2005 г.не е издаден от органите на данъчната администрация, която единствено е имала компетентност за това, а от служители на общинската администрация. Направеният от ответника довод за наличието на споразумение с главния данъчен инспектор за предоставяне на права за 2005 г. настоящият състав не споделя, тъй като по делото липсват каквито и да са доказателства в тази насока. С оглед гореизложеното обжалваният Акт за установяване на задължение по декларация № 200 от 22.10.2009 в тази му част се явява нищожен, като издаден от некомпетентен орган. Следва да се отбележи също така,че за първите две години - 01.01.2002 г.- 31.12.2003 г.данъчното задължение е погасено по давност, съгласно разпоредбата на 171,ал.1 ДОПК и съответно чл.140,ал.1 ДПК /отм/. Възражението на ответника за спиране на давността е неоснователно, тъй като чл.141,ал.1 ДПК /отм./ на който се позовава, се отнася само до физически лица, а в настоящия случай данъчно задължен се явява търговец по смисъла на Търговския закон.

За периода 01.01.2006 г. - 31.12. 2008 г., съгласно нормата на чл.11,ал.3 ЗМДТ данъчно задължен за данък върху недвижимите имоти е концесионерът.Съгласно чл.17,ал.1 ЗМДТ в декларацията по този законов текст концесионерът е длъжен да впише и отчетната стойност на недвижимия имот, предмет на концесионния договор. Отчетната стойност следва да бъде взета от счетоводството на собственика на недвижимия имот, у когото е заведена счетоводно в баланса.Обектът, предмет на концесията, е общинска собственост, видно от Акт за публична общинска собственост № 2812/18.10.2002 г.От представената служебна бележка, издадена от главния счетоводител на общината е видно, че отчетната стойност на концесионирания недвижим имот е 316 784 лв.Съгласно концесионния договор концесионерите са двама при равни права, поради което правилно е преценено при издаването на оспорвания акт, че жалбоподателят следва да дължи данък само върху половината от тази стойност.С оглед гореизложеното неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че общинската администрация неправомерно е поправила подадената от него декларация по чл.17 ЗМДТ.Концесионерът трябва да изиска отчетната стойност на недвижимия имот-предмет на концесията, от общината, която е собственик на имота и където този обект се води счетоводно в баланса, и след това да нанесе тази стойност в декларацията си.В настоящия случай жалбоподателят е подал декларация с 6 години закъснение, в която декларация е вписал стойност, несъответстваща на реалната отчетна стойност на

обекта, заведена в баланса на собственика на недвижимия имот, поради което настоящият състав приема, че административният орган законосъобразно е определил отчетната стойност на концесионирания обект, на базата на която е изчислил дължимия данък.

По изложените съображения, Съдът преценява, че обжалваният акт за установяване на данъчно задължение в частта за периода 01.01.2006 - 31.12.2008 г. е законосъобразен и обоснован, като издаден от компетентен орган и в съответната форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. В тази част жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Изложените по-горе нарушения водят до частична отмяна на оспорения акт, поради което съдът намира, че на основание чл.160, ал.3 ДОПК за правилното изчисление на данъчното задължение на жалбоподателя - главница и лихви-преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложеното в мотивите на решението.

От страна на жалбоподателя се претендира присъждането на разноски. От данните по делото същите се констатираха общо в размер на 50 лв. Съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателя следва да се присъди сума в размер на от 21,50 лв. От страна на ответника по делото в съдебно заседание от 22.03.2010 г. също е направено искане за присъждане на разноски. Последното, съобразно правилата на чл.161, ал.1, изпр. трето ДОПК и чл.8 от Наредба № 1 на ВАС се равнява на! 15 лв. за тази инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 във връзка с ал.3 и чл.161 ал.1 от ДОПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

Обявява нищожността на Акт за установяване на задължение по декларация № 200 от 22.10.2009 г., издаден от С. В. А. и Г. Д. Й - главни експерти в отдел „Местни данъци и такси“ при Община Перник, потвърден с решение на директора на дирекция „Местни приходи“ при Община Перник, което решение е обективизирано в писмо изх.№ 10/ММО-54-1 от 02.02.2010 г. в частта, отнасяща се до периода 01.01.2002 - 31.12.2005 г.

Отхвърля оспорването на Акт за установяване на задължение по декларация № 200 от 22.10.2009 г., издаден от С. В. А. и Г. Д. Й - главни експерти в отдел „Местни данъци и такси“ при Община Перник, потвърден с решение на директора на дирекция „Местни приходи“ при Община Перник, което решение е обективизирано в писмо изх.№ 10/ММО-54-1 от 02.02.2010 г. в частта, отнасяща се до периода 01.01.2006 - 31.12.2008 г.

Връща преписката на дирекция „Местни приходи“ при Община Перник за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на решението.

Осъжда Община Перник да заплати на ЕТ „Т.Д.“- ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр.Перник, ул."Клемент Готвалд" бл.17, вх."Д", ет.3, ап.№ 100, сумата 21,50 лева разноски по делото съобразно уважената част от жалбата.

Осъжда ЕТ „Т.Д.“- БИК: *****, със седалище и адрес на управление гр.Перник, ул."*****" бл.**, вх."**", ет.*, ап.№ ***, да заплати на дирекция „Местни приходи" при Община Перник сумата 115 лева разноски по делото съобразно уважената част от жалбата.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: /п/